

СИСТЕМА ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВ У БІОЛОГІЧНОМУ ЗЕМЛЕРОБСТВІ

Жилаєв В. Г.

Науковий керівник – канд. с-г. наук, доцент Гаврилович Н.Ю.
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка,
(61023, Харків, вул. Мироносицька, 92, кафедра оптимізації технологічних
систем ім. Т.П. Євсюкова, секція агрономії, тел. (057)700-39-11)
E-mail: agroecology265@gmail.com

У світовому ековиробництві існує два головних напрямки використання технологій вирощування екологічно чистої продукції. Перший напрямок, так зване органічне землеробство, заснований на стандартах IFOAM (міжнародної організації органічного руху), не передбачає застосування агрохімікатів узагалі. Другий (біологічне землеробство) орієнтований на вирішення питання одержання екологічно чистої продукції шляхом створення умов оптимального мінерального живлення сільськогосподарських культур завдяки науково обмеженому застосуванню мінеральних добрив та раціональному використанню органіки. Для України найбільш перспективним для розвитку є біологічне землеробство.

При побудові системи застосування добрив у біологічному землеробстві керуються наступними принципами: а) не використовують добрива в яких вміст баластних речовин перевищує відповідні нормативи; б) обмежують рівні застосування мінеральних добрив; в) ураховують особливості використання побічної рослинницької продукції; г) «прив'язують» систему застосування добрив до системи обробітку в сівозміні.

Проведені розрахунки показують, що допустимий рівень застосування мінеральних добрив для Лісостепу при вирощуванні екологічно чистої продукції становить: азотних - від 15 до 40 кг/га д.р., фосфорних – від 15 до 30 кг/га д.р., калійних – від 20-30 кг/га д.р.

В основу оптимізації живлення сільськогосподарських культур повинні бути покладений принцип комфортності. Найкращі умови живлення рослин буде забезпечувати орний шар «конструкція» якого складає три компоненти:

1) верхній 0-10 см прошарок, куди вносять рядкове добриво і закладають рослинні рештки;

2) зону трофічного комфорту, сформовану з внесених локально мінеральних добрив, мікроелементів і кальцієвмісних сполук, яка знаходиться на глибині 12- 14;

3) прошарок гною, який знаходиться нижче зони трофічного комфорту на глибині 25-27 см.

У цьому випадку сільськогосподарські рослини краще забезпечується азотом, фосфором, калієм і формують більш високі врожаї.